

CCOO reclama mesures per reactivar l'economia

Continua el fort increment de l'atur a Catalunya

El 2008 tanca amb una xifra de 423.232 persones aturades al mes de desembre a Catalunya, cosa que significa un increment interanual de gairebé el 60% (157.443 aturats més que fa un any). L'augment de l'atur català continua sent superior a la mitjana de l'Estat espanyol, i aquest mes se situa en 13 punts percentuals per sobre. Així mateix, el 2008 acaba amb una xifra

superior d'homes que dones en l'atur a causa de la destrucció d'ocupació masculina i no per la millora de la situació de les dones, fet que ha ocasionat que s'iguali l'atur entre ambdós sexes (52,6% atur masculí i 47,4% atur femení). Les persones immigrades ja representen gairebé un 20% dels nous aturats registrats a Catalunya en l'últim any.

FORTA CAIGUDA EN LA CONTRACTACIÓ

Les dades de contractació indiquen que els contractes totals a Catalunya presenten un fort decreixement del -12,5% (22.074 contractes menys que l'any 2007), protagonitzat per la forta davallada que experimenta la contractació indefinida (-25,6%) davant un 10% en la contractació temporal.

En aquest escenari, CCOO de Catalunya considera que cal reforçar la protecció social per a les persones aturades, i reclama que els salaris no perdin capacitat adquisitiva. El sindicat també reclama que la Generalitat no autoritzi cap expedient de regulació d'ocupació a les empreses amb beneficis que pretenen aprofitar la crisi per fer reajustaments laborals, deslocalitzacions o operacions especulatives.

IPC i salaris

L'IPC del 2008 ha tancat finalment en l'1,4%. La baixada dràstica del preu dels productes energètics i la forta caiguda del consum de les famílies, fruit de la crisi, ha comportat aquesta baixada de l'indicador el mes de desembre.

Totes les previsions fan preveure que la inflació, el proper any, i com a conseqüència de la situació econòmica, continuarà en nivells baixos que poden situar-se per sota del 2%.

CCOO ja hem deixat clar que això ha de facilitar la negociació col·lectiva a partir de la posició que defensem, que es basa en el

manteniment i la millora del poder adquisitiu dels salaris.

En concret cal establir increments mínims al voltant del 3%, que tinguin en compte la previsió d'inflació per l'any 2009, situada en un 2%, més increments addicionals derivats del repartiment de la productivitat i dels beneficis en els diversos sectors productius o empreses. Cal establir com a imprescindibles les clàusules de revisió salarial que ens serveixin de garantia davant qualsevol rebrot inflacionari. Finalment, cal establir increments superiors per als baixos salaris estructurals

situats per sobre dels 1.000 euros. Uns increments salarials com els que plantejem no són només de justícia, sinó que també són imprescindibles per aconseguir més consum i una recuperació econòmica, així com per fer avançar el canvi de model productiu que tothom, en teoria, defensa.

editorial

Davant la crisi, el sindicat amb els treballadors

CCOO de Catalunya ja defineix clarament la seva posició davant la difícil situació de crisi econòmica que vivim. És evident que les persones treballadores no som en cap cas responsables de la crisi i, per tant, no hi ha lloc per parlar de congelacions salarials ni de reformes laborals. Aquesta crisi no l'han provocat ni els salaris ni les condicions laborals. És una crisi derivada de la crisi financera de l'especulació.

El nostre nou secretari general ja ho va plantejar clarament en el

discurs de cloenda del Congrés: no deixarem cap treballador sol davant la crisi ni cap conflicte aïllat. Com s'ha demostrat arran del conflicte de Nissan, CCOO globalitzarem les lluites.

Que el Govern i les patronals ho tinguin clar: estem disposats a negociar i a concertar tot el que calgui per sortir de la crisi, però si pretenen que els treballadors i les treballadores paguin el preu del que no han provocat, tindran CCOO de Catalunya disposada a enfrontar-s'hi.

més.....

Rebuig a l'agressió militar israeliana a Gaza

CCOO de Catalunya es va sumar, dissabte passat, a la manifestació de rebuig a la brutal agressió militar d'Israel contra el poble palestí a Gaza i en solidaritat amb els habitants de la franja.

CCOO demana al Govern i als organismes internacionals que actuïn per tal de detenir als atacs israelians i auxiliar la població de la franja de Gaza. També demana a Hamas i a totes les organitzacions palestines que posin fi als atacs contra la població d'Israel.

El sindicat vol fer patent la seva solidaritat amb el poble palestí i, seguint la campanya que promou la Confederació Sindical Internacional, fer una crida a l'afiliació i a les organitzacions confederades perquè facin les seves contribucions solidàries al compte corrent:

2038/1001/38/6001114785, indicant com a beneficiari Fundació Paz y Solidaridad Serafín Aliaga

Suspès durant 15 dies l'ERO al Grup Zeta

La Direcció i el Comitè d'Empresa del Grup Zeta han arribat a un acord per suspendre l'expedient, per part de l'empresa, i les mobilitzacions previstes per part de la plantilla, durant 15 dies. En aquest període es duran a terme un total de 10 reunions per arribar a un acord sobre l'ERO presentat pel grup mediàtic, que afectava al voltant de 530 dels 2.300 treballadors del grup.

Els funcionaris de Justícia anuncien mobilitzacions

Durant el mes de gener, CCOO i la resta de sindicats amb representació en l'Administració de Justícia durant a terme mobilitzacions davant el Departament de Justícia per reclamar el manteniment de l'ocupació i el compliment dels acords signats en la mesa de negociació. També protestaran pel deteriorament progressiu de les condicions de treball del personal al servei de l'Administració de Justícia a Catalunya, i per l'empitjorament d'aquesta Administració com a servei públic, el seu col·lapse i el creixent risc d'errades judicials d'impossible reparació.

CCOO lamenta l'insuficient creixement del salari mínim interprofessional

El Govern central va donar una mala notícia a final de l'any passat, quan va decidir augmentar el salari mínim interprofessional (SMI) un 4%, xifra molt inferior a

la que havia pactat amb els sindicats perquè l'SMI arribés als 817 euros l'any 2012, cosa que representaria un 50,8% del salari mitjà net, tal com recomana la Carta Social Europea. Aquest 4% deixa l'SMI en 624 euros mensuals per a aquest any 2009, lluny dels 648 que demanaven CCOO i UGT. Amb aquesta decisió, el Govern central, amb l'argument de la crisi econòmica, fa marxa enrere en la millora del salari mínim interprofessional, malgrat que només el cobren el 0,7% de la població activa. Per contra, l'SMI serveix com a referència a l'hora de fixar la remuneració d'un milió de treballadors i treballadores arreu de l'Estat.

La xifra per a l'any 2009 demandada pels sindicats (648 euros) representava un augment del 8% i millorava significativament aquesta renda bàsica situant-la en el bon camí per arribar al 60% del salari mitjà net d'aquí a vuit anys. El mateix president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, va prometre en el seu discurs d'investidura elevar el salari mínim interprofessional fins els 800 euros al final de la legislatura, en el marc del diàleg amb empresaris i sindicats. CCOO ha criticat l'incompliment d'aquests acords, ja que dificultarà en el futur recuperar el terreny perdut i complir els objectius fixats de creixement de l'SMI.

Acció Jove protesta per la difícil situació de la gent jove a Catalunya

En el marc del passat Nadal, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya va aprofitar per reivindicar la situació dels i les joves a Catalunya. Vivim un moment de crisi i d'inestabilitat

que afecta el jovent des de fa temps i que s'ha agreujat considerablement en els darrers mesos. Els i les joves encaren el 2009 amb més incertesa que no pas il·lusió.

És per això que un grup de joves -alguns amb un ERO sobre la taula—, de diferents empreses (Sony, Nissan, Alstom, Schlecker, Sharp, Contact Center i Sytel), sectors

(oficines i despatxos, comerç i hostaleria i lleure educatiu) i territoris (Barcelonès i Tarragona), es van concentrar a la plaça Sant Jaume i van lliurar a la Generalitat una gran carta als Reis de l'Orient amb les seves reivindicacions. El contingut era "Com que aquest any he fet molta bondat i he treballat molt, em mereixo: un contracte fix, un salari que em permeti arribar a final de mes, que la meua empresa no tanqui, poder pagar el pis i no deixar-me la salut a la feina."

SOLIDARITAT AMB EL POBLE PALESTÍ
Ajuda humanitària per a Gaza

Núm de compte: 2038-1001-38-6001114785

Per a més informacions,
connecta't

www.ccoo.cat

El 9è Congrés de CCOO d'Espanya escull Ignacio Fernández Toxo com a nou secretari general

El passat mes de desembre va tenir lloc el 9è Congrés de CCOO d'Espanya. De forma majoritària, per sobre del 90%, es va aprovar el Programa d'Acció del sindicat per afrontar amb garanties els reptes tenim en els propers quatre anys, sobretot en un context de crisi econòmica com la que vivim i que ja pateixen de forma significativa els treballadors i les treballadores del nostre país. L'altre aspecte destacat del Congrés va ser l'elecció del secretari general. José María Fidalgo va perdre l'elecció per a la renovació del seu càrrec en ser escollit Ignacio Fernández Toxo com a nou secretari general.

Dos aspectes fonamentals van aparèixer en el discurs del nou secretari general. D'una banda la visió més federalista i menys unitària de l'Estat, i d'altra banda la necessitat que la direcció confederal del sindicat es basi en el consens i la participació de les organitzacions

que el componen. El resultat del Congrés va deixar clar que el sindicat no canviarà de projecte ni actuació i que hi ha una plena cohesió del conjunt del sindicat entorn del Programa d'Acció aprovat, i també que la nova direcció confederal té la voluntat d'integrar al màxim la diversitat de punts de vista existents en el conjunt de les organitzacions confederades a CCOO.

Qui és Toxo?

El nou secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, va néixer a El Ferrol l'any 1952. Va iniciar la seva vida laboral al mateix temps que la seva militància sindical i a l'esquerra política amb 15 anys, com a aprenent d'electricista a les drassanes navals de l'empresa pública Bazán.

Va ser acomiadat i empresonat el 1972, després de la vaga general d'aquest any a El Ferrol, i després de sortir de la presó

va passar a la clandestinitat durant diversos anys.

Amb l'amnistia de 1976 va recuperar la seva ocupació a Bazán, i posteriorment va ocupar diverses responsabilitats dins del sindicat a Galícia, i més tard la Secretaria General de la Federació del Metall a escala estatal.

En el moment de ser escollit secretari general, Ignacio Fernández Toxo era secretari d'Acció Sindical de la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya.

Acompanyat d'una fiscalitat més justa i forta

Cal un nou model de finançament per fer front a la crisi econòmica

CCOO de Catalunya denuncia el reiterat incompliment per part del Govern de l'Estat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya pel que fa al nou model de finançament que s'hi estableix i exigeix la seva ràpida concreció per fer front als reptes derivats de l'actual situació de crisi econòmica. És necessari un nou model de finançament que millori la suficiència i la responsabilitat fiscal de tothom, i que posi punt i final a una

injustícia que afecta la ciutadania de Catalunya i altres comunitats autònomes. Aquesta millora ha d'anar acompanyada d'un canvi cap a una fiscalitat més justa i forta.

IMPREScindible

El nou model de finançament autònom per Catalunya és una condició necessària i imprescindible –i especialment en l'actual situació de crisi– per encarar els reptes que es des-

prenen d'un increment de les necessitats socials, provocat per un creixement de la població molt intens en un període molt curt de temps, reptes com ara promoure els drets de les persones i els serveis públics, que estan vivint greus deterioraments.

La modificació de la Llei d'estrangeria posa en perill drets fonamentals

Les modificacions proposades pel Govern de l'Estat en la Llei d'estrangeria són una de freda i una de calenta. La part més positiva que introdueix la modificació no és per iniciativa pròpia del Govern, sinó fruit de la sentència del Tribunal Constitucional arran dels recursos presentats contra la Llei, entre d'altres un recurs de CCOO. La sentència ha declarat vuit articles de la llei com a inconstitucionals. També s'ha d'afegir la Directiva europea sobre els permisos de llarga durada, que el Govern espanyol ha trigat dos anys a introduir en la llei. D'aquestes modificacions d'aplicació obligada recordem el dret de reunió, el d'associació, el de sindicació i el de vaga, de les persones immigrades que es troben en situació irregular, i el dret a l'assistència judicial gratuïta, la lliure circulació i de treball de les persones extracomunitàries amb un permís de residència de llarga durada de qualsevol estat de la UE.

L'únic mèrit del Govern és la concessió d'autorització de treball automàtica a les persones reagrupades, fills, filles i cònjuges. Aquesta proposta va ser subjecte d'una campanya feta per CCOO de Catalunya: "Treballar dignament és un dret i viure en família també".

A l'altre costat de les propostes hi ha la intenció de limitar drets fonamentals, com és el de viure en família, concretament dels

pares i les mares, i en l'aplicació de la Directiva europea del retorn. Els aspectes negatius de les modificacions podem resumir-los dient que només es pot reagrupar els pares majors de 65 anys i que depenguin econòmicament del reagrupant, el qual ha de tenir un permís de llarga durada (més de 5 anys de residència legal i continuada a Espanya), que l'increment del període de detenció en els centres d'internament passa de 40 dies a 60 dies i es pot allargar a 70 dies en casos excepcionals, i que introdueix un nou delicte contra les persones que empadronen immigrants si aquestes persones no viuen en aquest domicili.

